32001R1392

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1392/2001

2001 m. liepos 9 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3950/92, nustatančio papildomą mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje, taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1992 m. gruodžio 28 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3950/92 [1], nustatantį papildomą mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 603/2001 [2], ypač į jo 11 straipsnį,

kadangi:

(1) Atsižvelgiant į Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 naujas nuostatas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1256/1999 [3], bei daugiametę patirtį, reikia pakeisti, ir kur reikalinga, supaprastinti tam tikras 1993 m. kovo 9 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 536/93, nustatančio išsamias papildomo mokesčio už pieną ir pieno produktus taikymo taisykles [4], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1255/98 [5], nuostatas bei 1993 m. gruodžio 10 d. Komisijos sprendimo 93/673/EB, nustatančio vienodo dydžio išankstinio mokėjimo mažinimą įtraukiant žemės ūkio išlaidas į sąskaitas tada, kai nesilaikoma nuostatų dėl metinių klausimynų perdavimo taikant Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3950/92 [6] įvestų papildomų mokesčių pieno sektoriuje priemones, tam tikras nuostatas. Kadangi šiuos dalinius pakeitimus padaryti būtina, aiškumo dėlei reikėtų iš naujo suformuluoti Reglamentą (EEB) Nr. 536/93 ir į jį įtraukti Sprendimo 93/673/EB nuostatas.

(2) Šis reglamentas numato: pirma, papildomus kriterijus, būtinus galutinai apskaičiuoti mokestį, kurį turi mokėti gamintojas, antra, priemones, užtikrinančias mokesčio mokėjimą laiku, ir, trečia, tikrinimo taisykles, garantuojančias, kad mokestis surenkamas teisingai.

(3) Turi būti nurodytos pieno tipiškos charakteristikos, visų pirma tai, kaip turi būti atsižvelgiama į pieno riebumą, rengiant baigiamąją ataskaitą apie pristatytus kiekius. Skaičiuojant remiamasi su kvota susietu riebalų kiekiu, kuris, kaip ir su juo susieta individuali kvota, turi atitikti 2002 m. kovo 31 d. užregistruotus duomenis. Būtina nustatyti specialias nuostatas, taikytinas tada, kai pristatymų kvota yra padidinama arba nustatoma keičiant tiesioginių pardavimų kvotą. Patirtis rodo, kad pradedantiesiems pieno gamintojams būtina nustatyti labai konkrečias taisykles.

(4) Būtina labai aiškiai įvardyti, kad pristatyto pieno riebumo pavieniai koregavimai juos sumažinant jokiomis aplinkybėmis neleis išvengti mokesčių už bet kokį kiekį, viršijantį tos valstybės narės garantuotą bendrą kvotą.

(5) Siekiant užtikrinti minėtų priemonių sklandų veikimą, labai svarbu, pirma, patikrinti, ar supirkėjai ir gamintojai pateikė tikslius duomenis ir iki rugsėjo 1 d. sumokėjo mokėtiną mokestį, ir, antra, užtikrinti, jog mokesčio našta tektų gamintojams, atsakingiems už viršytas nacionalines kvotas. Todėl reikėtų pareikalauti, kad valstybės narės aktyviau dalyvautų diegiant joms privalomą kontrolės ir nuobaudų sistemą, užtikrinančią teisingą mokesčio surinkimą. Be to, būtina nustatyti atlikimo terminus ir skaičių patikrinimų, leidžiančių per nurodytą laiką įsitikinti, ar visos dalyvaujančios šalys laikosi galiojančių reikalavimų. Todėl, kai šių pagrindinių reikalavimų nesilaikoma, būtina taikyti nuobaudas.

(6) Vadovaujantis Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 2 straipsnio 4 dalimi, Komisija atsako už tai, kad būtų nustatyti kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kurioms prioritetinėms gamintojų kategorijoms galima sugrąžinti mokestį, jei valstybė narė nuspręstų savo teritorijoje nepaskirstyti visų nepanaudotų kiekių. Kitus kriterijus valstybei narei, pasitarus su Komisija, gali būti leidžiama taikyti tik tada, kai toje valstybėje narėje neįmanoma visiškai taikyti Komisijos nustatytų kriterijų.

(7) Pagal Reglamentą (EEB) Nr. 3950/92 už minėtų priemonių įgyvendinimą visų pirma atsako pirkėjai. Todėl ypač svarbu, kad valstybės narės patvirtintų jų teritorijoje veikiančius supirkėjus ir kad būtų nustatytos išsamios taisyklės, taikytinos tada, kai supirkėjai nesilaiko minėto reglamento.

(8) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Pieno ir pieno produktų vadybos komiteto nuomonę,

[1] OL L 405, 1992 12 31, p. 1.
[2] OL L 89, 2001 3 29, p. 18.
[3] OL L 160, 1999 6 26, p. 73.
[4] OL L 57, 1993 3 10, p. 12.
[5] OL L 173, 1998 6 18, p. 14.
[6] OL L 310, 1993 12 14, p. 44.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

Šis reglamentas nustato išsamias Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 taikymo taisykles, apibrėžiančias mokesčio apskaičiavimą bei mokėjimą, kontrolės priemones ir iš valstybių narių perduodamą informaciją.

II SKYRIUS

MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS

2 straipsnis

Apibrėžimai ir atitikmenys

1. Apskaičiuojant Reglamentu (EEB) Nr. 3950/92 įvedamą papildomą mokestį, valstybėje narėje „parduoti pieno arba pieno ekvivalento kiekiai“, kaip apibrėžta to reglamento 2 straipsnio 1 dalyje, reiškia visus pieno arba pieno ekvivalento kiekius, išvežamus iš bet kurio tos valstybės narės teritorijoje esančio ūkio.

2. Pieno kiekiai, kuriuos gamintojas pagal sutartį pateikia apdoroti arba perdirbti, vadinami pristatymais.

Kai pristatomas visiškai arba iš dalies nugriebtas pienas, gamintojai kompetentingai institucijai priimtinu būdu privalo įrodyti, kad nustatant bet kokį mokėtiną mokestį pagrindu buvo imamas šio pieno riebumas. Jei toks įrodymas apskaičiuojant mokestį nepateikiamas, pienas laikomas nenugriebtu.

3. Kai parduodami kiti pieno produktai, valstybės narės nustato, kiek pieno buvo suvartota jiems pagaminti. Tam taikomos šios ekvivalentiškumo formulės:

a) 1 kg grietinėlės = 0,263 kg pieno x grietinėlės riebumo %, išreikšto masės vienetais;

b) 1 kg sviesto = 22,5 kg pieno;

c) sūrių ir visų kitų pieno produktų ekvivalentus valstybės narės gali nustatyti visų pirma atsižvelgdamos į konkrečios rūšies sūrio arba kitų produktų sausųjų medžiagų kiekį ir riebumą arba nustatyti vienodus pieno ekvivalento kiekius atsižvelgdamos į gamintojo laikomų pieninių karvių skaičių bei vidutinį primilžį iš vienos, tai bandai tipinės, karvės.

Jei gamintojas kompetentingai institucijai priimtinu būdu gali įrodyti, koks pieno kiekis iš tikrųjų buvo suvartotas gaminant konkrečius produktus, valstybė narė remiasi šiuo įrodymu, o ne anksčiau minėtais ekvivalentais.

4. Tikslinė kaina, į kurią atsižvelgiama apskaičiuojant mokestį, yra tokia, kokia buvo paskutinę konkretaus dvylikos mėnesių laikotarpio dieną.

3 straipsnis

Tipinis riebumas

1. Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 11 straipsnyje minimos pieno charakteristikos, įskaitant riebumą, yra su 2002 m. kovo 31 d. turimu individualiu referenciniu kiekiu susijusios pieno charakteristikos.

Jei po pirmoje pastraipoje minėtos datos individualus referencinis kiekis yra keičiamas, taikomos šio straipsnio 2–6 dalių nuostatos.

2. Jei iš nacionalinio rezervo skiriami papildomi referenciniai kiekiai, tipinis pieno riebumas nekinta.

3. Jei pristatymų referencinis kiekis yra padidinamas arba nustatomas remiantis Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 4 straipsnio 2 dalies nuostatomis, tipinis riebumas susijęs su referenciniu kiekiu, pakeistu į pristatymus, yra lygus 3,8 %.

Tačiau pristatymų referencinio kiekio tipinis riebumas lieka nepakitęs, jei gamintojas jį pagrindžia kompetentingai institucijai priimtinu būdu.

4. Jei taikomi Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 6 ir 7 straipsniai bei 8 straipsnio d ir e punktai, tipinis riebumas perduodamas kartu su susijusiu referenciniu kiekiu.

5. Kai taikomos Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 8 straipsnio b punkto ir 8a straipsnio b punkto nuostatos, bendras paskirstytų arba perduotų referencinių kiekių tipinis riebumas lieka nepakitęs, lyginant su laisvais kiekiais. Todėl paskirstyti arba perduoti skirtas pieno kiekis gali būti perskaičiuotas remiantis duotuoju riebumu arba, atvirkščiai, tipinis riebumas gali būti perskaičiuotas remiantis duotuoju turimu pieno kiekiu.

6. 3 dalies pirmoje pastraipoje bei 4 ir 5 dalyse įvardytais atvejais gautas tipinis riebumas yra lygus svertiniam, pradinių ir perduotų arba pakeistų kvotų atžvilgiu, pradinių ir perduotų arba pakeistų su kvota susietų riebumų vidurkiui.

7. Gamintojų, kurių visas referencinis kiekis yra iš nacionalinio rezervo ir kurie pradėjo gamybą po 1992 m. balandžio 1 d., pieno tipinis riebumas yra lygus per pirmuosius dvylika gamybos mėnesių pagaminto pieno riebumo vidurkiui.

Tačiau jeigu tipinis riebumas viršija vidutinį per dvylikos mėnesių referencinį laikotarpį valstybėje narėje supirkto pieno nacionalinį riebumo vidurkį, taikomos šios nuostatos:

a) suinteresuoti gamintojai, nepateikę priešingų įrodymų, negali turėti naudos iš šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje numatytos mažinimo procedūros;

b) kai taikomi Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 6 ir 7 straipsniai, 8 straipsnio b, d ir e punktai bei 8a straipsnio b punktas, su perduotu referenciniu kiekiu susietas tipinis riebumas sumažinamas iki vidutinio nacionalinio riebumo.

4 straipsnis

Riebumo palyginimas

1. Tam, kad kiekvienam gamintojui būtų parengta galutinė ataskaita dėl 5 straipsnyje įvardyto mokesčio, vidutinis pristatyto pieno ir (arba) pieno ekvivalento riebumas palyginamas su gamintojo tipiniu riebumu.

Jei nustatomas teigiamas skirtumas, pristatyto pieno ar pieno ekvivalento kiekis didinamas 0,18 % už kiekvieną 0,1 gramą papildomų riebalų viename kilograme pieno.

Jei nustatomas neigiamas skirtumas, pristatyto pieno ir pieno ekvivalento kiekis mažinamas 0,18 % už kiekvieną 0,1 gramą trūkstamų riebalų viename kilograme pieno.

Jei pristatomas pienas yra skaičiuojamas litrais, kiekvienas 0,1 gramo riebalų, pakoreguotas 0,18 %, dauginamas iš koeficiento 0,971.

2. Jei valstybėje narėje supirkto pieno kiekis yra didesnis už supirktąjį atlikus 1 dalyje numatytą koregavimą, mokestis skaičiuojamas nuo skirtumo tarp supirkto kiekio ir valstybės narės pristatymų kvotos.

5 straipsnis

Ataskaita apie pristatymus

1. Baigiantis Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 1 straipsnyje nurodytam kiekvienam laikotarpiui, supirkėjai parengia ataskaitą, kurioje bent jau nurodomas kiekvieno gamintojo per šį laikotarpį pristatytas pieno ir (arba) pieno ekvivalento kiekis bei jo riebumas.

Keliamaisiais metais pieno arba pieno ekvivalento kiekis mažinamas vasario ir kovo mėnesiais pristatyto kiekio 1/60 dalimi.

2. Kasmet iki gegužės 15 d. supirkėjai valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia gamintojų ataskaitų suvestinę, kurioje nurodomas bent jau bendras jiems pristatyto pieno ir (arba) pieno ekvivalento kiekis bei vidutinis riebumas ir, jei to reikalaujama valstybės narės sprendimu, kiekvieno gamintojo referencinis kiekis ir tipinis riebumas, pagal 4 straipsnio 1 dalies nuostatas pakoreguoti pieno kiekiai, šių gamintojų individualių referencinių kiekių bei pakoreguotų pieno kiekių suma ir šių gamintojų produkcijos vidutinis tipinis riebumas.

Prireikus supirkėjai pareiškia, kad atitinkamu laikotarpiu pienas arba jo ekvivalentas jiems nebuvo pristatyti.

3. Išskyrus kompetentingos institucijos reikiamai pripažintus *force majeure* atvejus, reikalaujama, kad 2 dalyje nustatyto termino nesilaikantys pirkėjai už kiekvieną uždelstą kalendorinę dieną sumokėtų sumą, lygią mokesčiui, mokamam 0,01 % viršijus jiems pristatyto pieno ar pieno ekvivalento kiekius. Kai šie kiekiai nebuvo deklaruoti ir dėl to nėra žinomi, juos įvertina kompetentinga institucija. Ši suma negali būti mažesnė nei 100 eurų ir didesnė nei 100 000 eurų.

4. Jei deklaracija nepateikiama iki liepos 1 d., praėjus 30 dienų po valstybės narės įspėjimo, taikomos 13 straipsnio 3 dalyje numatytos nuobaudos, išskyrus to straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje numatytus atvejus. Įspėjimo laikotarpiu ir toliau taikoma šio straipsnio 3 dalis.

6 straipsnis

Tiesioginių pardavimų deklaracijos

1. Kai parduodama tiesiogiai, baigiantis Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 1 straipsnyje nurodytiems laikotarpiams, gamintojai parengia deklaraciją, kurioje pagal produktus sumuojami vartotojams ir (arba) didmenininkams, sūrių brandintojams ar mažmenininkams tiesiogiai parduoto pieno ir (arba) pieno produktų kiekiai.

Keliamaisiais metais parduoto pieno arba pieno ekvivalento kiekis mažinamas vasario ir kovo mėnesiais tiesiogiai parduotų kiekių 1/60 dalimi arba dvylikos mėnesių laikotarpiu tiesiogiai parduotų kiekių 1/366 dalimi.

2. Kasmet iki gegužės 15 d. gamintojai pateikia deklaracijas valstybės narės kompetentingai institucijai.

Valstybės narės gali reikalauti, jog gamintojai, turintys tiesioginių pardavimų referencinius kiekius, deklaruotų, kad atitinkamu laikotarpiu jie nepardavė pieno, jei jie nepardavė.

3. 2 dalyje nurodyto termino nesilaikantys gamintojai už kiekvieną uždelstą kalendorinę dieną turi sumokėti sumą, kuri yra lygi mokesčiui, mokamam 0,01 % viršijus jų tiesioginių pardavimų referencinių kiekių. Ši suma negali būti mažesnė nei 100 eurų ir didesnė nei 1 000 eurų.

Kai viršijamas ir nacionalinis tiesioginių pardavimų referencinis kiekis, savo referencinius kiekius viršiję gamintojai taip pat moka papildomą mokestį už visą viršytą kiekį, ir jiems gali būti nepaskirstomi nepanaudoti kiekiai, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 2 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje.

Jei gamintojai pateikia neteisingas deklaracijas, valstybė narė, atsižvelgdama į pieno kiekį ir pažeidimo rimtumą, reikalauja sumokėti sumą, kuri neviršytų maksimalios sumos, lygios teoriniam mokesčiui, taikytinam pieno kiekiui, gautam ištaisius klaidą.

4. Nepateikus deklaracijos iki liepos 1 d., praėjus 30 dienų nuo valstybės narės įspėjimo, to gamintojo tiesioginių pardavimų referenciniam kiekiui taikoma Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 5 straipsnio antra pastraipa. Įspėjimo laikotarpiu toliau taikoma 3 dalies pirma pastraipa.

5. 3 ir 4 dalyse nurodytos nuobaudos netaikomos, jei valstybė narė pripažįsta *force majeure* atvejį arba nustato, kad pažeidimas nebuvo padarytas tyčia ar dėl didelio neatsargumo, arba jei pažeidimas neturi didelio poveikio galiojančiai tvarkai ar tikrinimų veiksmingumui.

III SKYRIUS

MOKESČIO MOKĖJIMAS

7 straipsnis

Pranešimas apie mokestį

Kompetentinga institucija supirkėjams, o parduodant tiesiogiai – gamintojams, praneša arba patvirtina, kokius mokesčius jie valstybės narės sprendimu turi arba neturi mokėti paskirsčius visas arba dalį nepanaudotų referencinių kiekių arba jų nepaskirsčius tiesiogiai gamintojams arba supirkėjams, kad jie toliau būtų paskirstyti atitinkamiems gamintojams.

8 straipsnis

Mokėjimo terminas

1. Kasmet iki rugsėjo 1 d. supirkėjai, o parduodant tiesiogiai – gamintojai, privalantys mokėti mokesčius, sumoka kompetentingai institucijai sumą, kurią jie turi sumokėti pagal valstybės narės nustatytas taisykles.

2. Jei nesilaikoma nustatytų mokėjimo terminų, kasmet prie mokėtinos sumos priskaičiuojamos palūkanos, kurios sudaro trijų mėnesių referencines normas, taikytinas kasmet rugsėjo 1 d. ir kiekvienai valstybei narei nustatytas remiantis II priedu, pridėjus vieną procentinę dalį.

Pirmoje pastraipoje minėtos palūkanos perduodamos į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyrių.

3. Valstybės narės imasi visų būtinų papildomų priemonių, užtikrinančių, kad mokėtini mokesčiai būtų sumokėti Bendrijai iki termino, nustatyto remiantis Komisijos reglamento (EB) Nr. 296/96 [1] 7 straipsnio 1 dalies nuostatomis.

4. Jei Reglamento (EB) Nr. 296/96 3 straipsnio 5 dalyje nurodytas dokumentų rinkinys, kurį valstybės narės kiekvieną mėnesį perduoda Komisijai, rodo, kad minėto termino nesilaikoma, Komisija nesumokėtai arba apskaičiuotai sumai proporcingai mažina išankstinius mokėjimus, įtraukiamus įžemės ūkio išlaidų sąskaitą.

9 straipsnis

Permokėto mokesčio perskirstymo kriterijai

1. Prireikus valstybės narės, pirmumo tvarka nustatydamos Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 2 straipsnio 4 dalyje minimas prioritetines gamintojų kategorijas, remiasi šiais kriterijais:

a) valstybės narės kompetentingos institucijos oficialiu pripažinimu, kad visas arba dalis mokesčio buvo neteisingai priskaičiuota;

b) ūkio geografine vieta, visų pirma – ar jis nepriklauso Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 [2] 18 straipsnyje nurodytoms kalnų vietovėms;

c) didžiausiu galvijų tankumu ekstensyvios gyvulininkystės ūkyje;

d) kiekiu, kuriuo viršytas individualus referencinis kiekis;

e) gamintojo referenciniu kiekiu.

2. Kai, pritaikius 1 dalyje įvardytus kriterijus, konkrečiu laikotarpiu turimi finansiniai ištekliai neišnaudojami, valstybė narė, pasitarusi su Komisija, nustato kitus objektyvius kriterijus.

IV SKYRIUS

NACIONALINIS REZERVAS

10 straipsnis

Įtraukimas į nacionalinį rezervą

Asmenims nepaskirti arba jau nebeskiriami referenciniai kiekiai įtraukiami į Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 5 straipsnyje minimą nacionalinį rezervą. Pristatymų ir tiesioginių pardavimų referenciniai kiekiai registruojami atskirai.

[1] OL L 39, 1996 2 17, p. 5.
[2] OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

V SKYRIUS

KONTROLĖ

11 straipsnis

Valstybių narių atliekami patikrinimai

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, užtikrinančių, kad būtų teisingai apskaičiuotas mokestis už parduotus pieno ir pieno ekvivalentų kiekius, viršijančius bet kokius Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 3 straipsnyje nurodytus kiekius, o pristatymų atveju – mokestį mokėtų gamintojai.

2. Valstybės narės imasi visų įvardytų priemonių, kad:

a) patikrintų atvejus, kai, remiantis Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 8a straipsniu, jei taikomos jo atitinkamos nuostatos, visiškai arba iš dalies nutraukiama pieno gamyba ir (arba) atsisakoma referencinių kiekių;

b) užtikrintų, jog suinteresuotos šalys yra informuotos apie kriminalines bausmes ir administracines nuobaudas, taikomas už Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 arba šio reglamento nuostatų nesilaikymą.

3. Valstybės narės pačios įsitikina, ar parduoti pieno ir pieno ekvivalento kiekiai yra teisingai apskaičiuoti, todėl surenkant pieną ūkiuose tikrinami pienovežiai, ypač kreipiant dėmesį į:

a) supirkėjų patalpose: 5 straipsnio 2 dalyje įvardytas ataskaitas bei deklaracijas, įrašų apie 14 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas atsargas bei pristatytą pieną patikimumą atsižvelgiant į komercinius ir kitus dokumentus, kuriuose yra nurodyta, kaip buvo panaudotas supirktas pienas bei pieno ekvivalentas;

b) tiesiogiai parduodančių gamintojų patalpose: 6 straipsnio 1 dalyje minimos deklaracijos ir 14 straipsnio 5 dalyje įvardytų įrašų apie atsargas patikimumą.

12 straipsnis

Patikrinimų skaičius ir dažnumas

1. Valstybės narės, organizuodamos 11 straipsnio 3 dalyje numatytus patikrinimus, remiasi rizikos analize ir visų pirma atsižvelgia į neveiklos deklaravimą bei atvejus, kai nebuvo išsiųstos 5 straipsnio 2 dalyje ir 6 straipsnio 2 dalyje minėtos ataskaitos.

2. Patikrinimai užbaigiami ne vėliau kaip per 21 mėnesį nuo Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 1 straipsnyje nurodyto kiekvieno laikotarpio pabaigos. Negali būti tikrinama mažiau kaip:

a) 40 % už tam tikrą laikotarpį deklaruoto pieno kiekio, kai taikomas 11 straipsnio 3 dalies a punktas;

b) 5 % visų gamintojų, kai taikomas 11 straipsnio 3 dalies b punktas.

Patikrinimai yra laikomi užbaigtais tada, kai parengiama atitinkama ataskaita.

Kiekvienas pirkėjas tikrinamas ne mažiau kaip kartą per penkerius metus.

13 straipsnis

Supirkėjų patvirtinimas

1. Valstybė narė patvirtina, kurie supirkėjai gali veikti jos teritorijoje.

2. Nepažeidžiant griežtesnių valstybių narių nustatytų taisyklių, supirkėjai patvirtinami tik tada, kai jie:

a) pateikia įrodymų, jog atitinka tos valstybės narės nacionalinėmis taisyklėmis reglamentuotą prekiautojo statusą;

b) toje valstybėje narėje turi patalpas, kuriose kompetentinga institucija gali susipažinti su įrašais apie atsargas, registrais ir kitais 14 straipsnio 2 dalyje nurodytais dokumentais;

c) įsipareigoja nuolat atnaujinti minėtus įrašus, registrus ir kitus 14 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus;

d) įsipareigoja ne mažiau kaip kartą per metus kompetentingai institucijai perduoti 5 straipsnio 2 dalyje minėtas ataskaitas bei deklaracijas.

3. Nepriešstaraujant valstybių narių jau nustatytoms nuobaudoms arba toms, kurios dar bus nustatytos, patvirtintas supirkėjo statusas panaikinamas, jei nebesilaikoma 2 straipsnio a ir b punktuose nustatytų sąlygų. Kai nustatoma, kad pirkėjo perduota ataskaita arba deklaracija yra neteisinga, ar supirkėjas nesilaiko 2 straipsnio c punkte nurodyto įpareigojimo ar pakartotinai nesilaiko kitų Reglamentu (EEB) Nr. 3950/92, šiuo reglamentu arba atitinkamomis nacionalinėmis taisyklėmis jam nustatytų įpareigojimų, valstybė narė panaikina patvirtinimą arba reikalauja, kad supirkėjas sumokėtų sumą, proporcingą su pažeidimu susijusiam pieno kiekiui ir pažeidimo pasekmėms.

4. Jei išsamių vėlesnių patikrinimų rezultatai yra patenkinami, supirkėjo prašymu, bet ne anksčiau kaip po šešių mėnesių, patvirtinimas jam gali būti grąžintas.

3 dalyje nurodytos nuobaudos netaikomos, jei valstybė narė pripažįsta *force majeure* atvejį arba nustato, kad pažeidimas nebuvo padarytas tyčia ar dėl didelio neatsargumo, arba jei pažeidimas neturi didelio poveikio galiojančiai tvarkai arba patikrinimų veiksmingumui.

14 straipsnis

Supirkėjų ir gamintojų įsipareigojimai

1. Gamintojai privalo užtikrinti, jog jų pienas būtų pristatomas patvirtintiems pirkėjams. Jei pienas pristatomas nepatvirtintiems pirkėjams, valstybės narės gali nustatyti nuobaudas.

2. Ne mažiau kaip trejus metus nuo dokumentų sudarymo supirkėjai saugo ir leidžia kompetentingai institucijai susipažinti su 12 mėnesių įrašais apie atsargas, nurodant kiekvieno gamintojo pavardę ir adresą, 5 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, kuri pristatytiems kiekiams įvedama kas mėnesį ar kas keturias savaites, o kiti duomenys – kartu su verslo dokumentais, informacijos perdavimu ir kita informacija, nurodyta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 4045/89 ([1]) ir leidžiančia patikrinti tokius įrašus apie atsargas.

3. Supirkėjai, laikydamiesi papildomo mokesčio tvarkos, atsako už visą jiems pristatytą pieną ir (arba) pieno produktus; tam jie saugo supirkėjų bei jiems pieną ir (arba) kitus produktus tiekiančių pieno ir (arba) pieno produktų apdorojimo arba perdirbimo įmonių sąrašą ir užregistruotus kas mėnesį kiekvieno tiekėjo pristatytus kiekius ne mažiau kaip trejus metus nuo tų metų, kuriais šie dokumentai buvo sudaryti, pabaigos, kad pateiktų kompetentingai institucijai.

4. Ūkiuose surenkant pieną ir (arba) kitus pieno produktus kartu turi būti pateiktas dokumentas apie pristatymą. Be to, supirkėjai registruoja kiekvieną atskirai pristatytą kiekį ir saugo šį įrašą ne mažiau kaip trejus metus nuo tų metų, kada jis buvo padarytas, pabaigos.

5. Ne mažiau kaip trejus metus nuo dokumentų sudarymo gamintojai saugo ir leidžia kompetentingai institucijai susipažinti su 12 mėnesių įrašais apie atsargas, nurodant išsamią informaciją, išskaidytą pagal mėnesius ir atskirus produktus, apie pieno ir (arba) pieno produktų kiekius, parduotus vartoti tiesiogiai ir (arba) didmenininkams, sūrių brandintojams arba mažmenininkams, taip pat ūkiuose laikomų pieninių galvijų registrus, kaip reikalauja Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 ([2]) 7 straipsnis, bei patvirtinančius dokumentus, kurie leidžia patikrinti įrašus apie atsargas.

VI SKYRIUS

INFORMACIJOS PERDAVIMAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

Informacijos perdavimas

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie:

a) priimtas priemones, reikalingas taikyti Reglamentą (EEB) Nr. 3950/92 bei šį reglamentą, ir visus jų pakeitimus – per mėnesį nuo jų priėmimo;

b) savo tinkamai pagrįstus sprendimus, kai pasinaudojama Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 6 straipsnio 2 dalimi;

c) kiekius, perduotus remiantis Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 4 straipsnio 2 dalies antros pastraipos nuostatomis – kasmet iki kovo 1 d.;

d) rezultatus ir informaciją, būtinus vertinant priemones, įgyvendinamas pagal Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 8 straipsnio a ir b punktus;

e) reikiamai užbaigtą I priede nustatytą klausimyną – kasmet iki rugsėjo 1 d.;

f) masės matavimo arba (prireikus) tūrio perskaičiavimo į masę metodą (–us), taikomą (–us) įgyvendinant šį reglamentą, taip pat pagrindžia pasirinktus koeficientus ir nurodo tikslias jų taikymo aplinkybes bei praneša apie vėlesnius šių metodų pakeitimus.

2. Jei nesilaikoma nuostatų dėl 1 dalies e punkte minėto klausimyno, Komisija, vadovaudamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 2040/2000 ([3]) 14 straipsnio nuostatomis, iš išankstinių mokėjimų, įtraukiamų į žemės ūkio išlaidų sąskaitas, išskaičiuoja vienodo dydžio sumą. Ši suma sudaro tam tikrą procentinę dalį mokesčio, mokamo už teoriškai viršytą bendrą referencinį kiekį, ir yra skaičiuojama taip:

a) jei klausimynas nepateikiamas iki rugsėjo 1 d. arba jei nėra pagrindinių mokesčio skaičiavimo duomenų, už kiekvieną uždelstą savaitę mokama 0,01 %;

b) jei pagal 3 dalį pateiktus perskaičiavimus nurodyta pristatytų arba tiesiogiai vartoti parduotų kiekių suma nuo pirminiame atsakyme į klausimyną nurodytų kiekių skiriasi daugiau nei 10 %, procentinė dalis yra 0,1 %.

3. Jei informacija, kurios reikalaujama 1 dalies e punkte minėtame klausimyne, pasikeičia, ypač atlikus 11 straipsnyje numatytus patikrinimus, kasmet iki gruodžio 1 d., kovo 1 d., birželio 1 d. ir rugsėjo 1 d. Komisijai perduodami atnaujinti klausimyno duomenys.

16 straipsnis

Panaikinimai

1. Šiuo reglamentu Reglamentas (EEB) Nr. 536/93 ir Sprendimas 93/673/EB panaikinami.

2. Nuorodos į Reglamentą (EEB) Nr. 536/93 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą koreliacijos lentelę.

17 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 2002 m. kovo 31 d.

([1]) OL L 338, 1989 12 30, p. 18.
([2]) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.
([3]) OL L 244, 2000 9 29, p. 27.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2001 m. liepos 9 d.

Komisijos vardu
Franz FISCHLER
Komisijos narys

I PRIEDAS

Metinis klausimynas apie priemonių dėl papildomų mokesčių už pieną ir pieno produktus, įvedamų Reglamentu (EB) Nr. 3950/92, taikymą

TAIKYMO LAIKOTARPIS: VALSTYBĖ NARĖ:

1. Pristatymai

1.1. Patvirtintų supirkėjų skaičius:

iš jų supirkėjų grupės:

1.2. Individualių referencinių kiekių, paskirtų pristatymui prieš taikant 1.4 punktą, suma (kg):

1.3. Pieną ir (arba) pieno produktus pristačiusių gamintojų skaičius:

iš jų gamintojai, turintys ir tiesioginių pardavimų referencinius kiekius:

1.4. Referencinių kiekių laikinų pakeitimų, dėl kurių kreipiamasi pagal Reglamento (EB) Nr. 3950/92 4 straipsnio 2 dalį, skaičius:

— pristatymų referencinių kiekių pakeitimas į tiesioginius pardavimus ir atitinkami kiekiai (kg):

— tiesioginių pardavimų referencinių kiekių pakeitimas į pristatymus ir atitinkami kiekiai (kg):

1.5. Vidutinis tipinis riebumas (g/kg):

1.6. Pristatyto pieno ir pieno ekvivalento kiekis (kg):

iš jų pieno produktai, išreikšti pieno ekvivalentu (kg):

1.7. Vidutinis faktinis pristatyto pieno riebumas (g/kg):

1.8. Pristatymų patikslinimas pagal tipinį riebumą (kg):

1.9. Kovo 31 d. užregistruotų referencinių kiekių laikinų perdavimų skaičius ir atitinkami kiekiai (kg):

1.10. Nepanaudoti referenciniai kiekiai prieš galimą pakartotiną paskirstymą (kg):

1.11. Gamintojų, kuriems taikomos Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 2 straipsnio 4 dalies nuostatos, skaičius:

— perskirstytos sumos (nacionaline valiuta):

— sumos, paskirtos Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 8 straipsnio a punkte numatytoms priemonėms finansuoti (nacionaline valiuta):

2. Tiesioginiai pardavimai

2.1. Individualių referencinių kiekių, paskirtų tiesioginiam pardavimui prieš taikant 1.4 punkte nurodytus:

2.2. Gamintojų skaičius:

2.3. Tiesiogiai parduoto pieno ir pieno ekvivalento kiekiai (kg):

iš jų pieno produktai, išreikšti pieno ekvivalentu (kg):

iš jų: — grietinėlė ir sviestas:
— sūris:
— jogurtas:
— kiti:

2.4. Nepanaudoti referenciniai kiekiai prieš galimą pakartotiną paskirstymą (kg):

2.5. Gamintojų, kuriems taikomos Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 2 straipsnio 4 dalies nuostatos, skaičius:

— perskirstytos sumos (nacionaline valiuta):

— sumos, paskirtos Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 8 straipsnio a dalyje numatytoms priemonėms finansuoti (nacionaline valiuta):

II PRIEDAS

8 straipsnio 2 dalyje minimos referencinės palūkanų normos

1. Euro zonos valstybėms narėms:
Vidutinė siūloma tarpbankinė palūkanų norma už eurus (Euribor)

2. Danijai:
Kopenhagos vidutinė siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Cibor)

3. Švedijai:
Stokholmo vidutinė siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Stibor)

4. Jungtinei Karalystei:
Londono vidutinė siūloma tarpbankinė palūkanų norma (Libor).

III PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Šis reglamentas	Reglamentas (EEB) Nr. 536/93
1 straipsnis: Tikslas ir taikymo sritis	–
2 straipsnis: Apibrėžimai ir atitikmenys	1 straipsnis
3 straipsnis: Tipinis riebumas	2 straipsnio 1 dalis
4 straipsnis: Riebumo palyginimas	2 straipsnio 2 dalis
5 straipsnis: Ataskaita apie pristatymus	3 straipsnio 1 ir 2 dalys
6 straipsnis: Tiesioginių pardavimų deklaracijos	4 straipsnio 1 ir 2 dalys
7 straipsnis: Pranešimas apie mokestį	3 straipsnio 3 dalis ir 4 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis: Mokėjimo terminas	3 straipsnio 4 dalis, 4 straipsnio 4 dalis ir 5 straipsnio 2 dalis
9 straipsnis: Permokėto mokesčio perskirstymo kriterijai	5 straipsnio 1 dalis
10 straipsnis: Įtraukimas į nacionalinį rezervą	6 straipsnis
11 straipsnis: Valstybių narių atliekami patikrinimai	7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
12 straipsnis: Patikrinimų skaičius ir dažnumas	7 straipsnio 3 dalis
13 straipsnis: Supirkėjų patvirtinimas	7 straipsnio 1 dalies a punktas
14 straipsnis: Supirkėjų ir gamintojų įsipareigojimai	7 straipsnio 1 dalies b, c, d, e ir f punktai
15 straipsnis: Informacijos perdavimas	8 straipsnis
16 straipsnis: Panaikinimai	9 straipsnis
17 straipsnis: Įsigaliojimas	–
I priedas: Metinis klausimynas	Priedas
II priedas: Referencinės palūkanų normos	–
III priedas: Koreliacijos lentelė	–